

„Future Symphony“ yra vienintelis Lietuvoje simfoninių kompozicijų konkursas, skirtas jauniesiems kompozitoriams iš viso pasaulio. Šios iniciatyvos autorai, jaunieji šalies muzikai, siekia sukurti palankią bendradarbiavimo ir idėjų mainų erdvę muzikos kūrėjams ir atlikėjams, o Lietuvos publikai pristatyti naujausias šiuolaikinės muzikos tendencijas.

2020 metų konkursas sulaukė net 30 paraiškų iš 20 šalių: Argentinos, Australijos, Danijos, Graikijos, Iramuzno, Ispanijos, Italijos, Japonijos, Jungtinės Karalystės, Jungtinių Amerikos Valstijų, Kinijos, Lenkijos, Lietuvos, Maltos, Meksikos, Peru, Prancūzijos, Vengrijos, Vietnamo ir Vokietijos.

1-ojo turo metu kompozicijas vertino:
Žibuoklė Martinaitytė-Rosaschi (pirmininkė)
Mykolas Natalevičius
Karolis Variakojis

Baigiamajam koncertui buvo išriktos 7 partitūros.
Jų autorai bus atskleisti po baigiamojo koncerto.

Konkurso nugalėtojai bus apdovanoti piniginėmis premijomis:
I vieta – 1000 Eur
II vieta – 700 Eur
III vieta – 500 Eur

Geriausia konkurso kompozicija bus atlikta
šiuolaikinės muzikos festivalio „Iš Arti“ 2021 metų programoje.

Geriausiam lietuvių kompozitoriui bus įteiktas
Sauliaus Karoso labdaros ir paramos fondo įsteigtais prizas
už geriausią lietuvių autoriaus kūrinį.

PROGRAMA

1. Rondo Quasi Una Toccata
2. Waters-reflectios-haiku
3. The Mirrors Room
4. Baltic Tribes (Renaissance of Lith)
5. Rythms Drowned in Dreams
6. Change
7. The Myth of Déremont-Bélel

RONDO QUASI UNA TOCCATA

Kompozicija „Rondo quasi una toccata“ yra jvairių muzikos stilių derinys, kuriame pasirodo trys skirtingo charakterio temos: *rondo*, *toccata* ir *fantasia*. Temos jvairiai santykiauja: susitinka, mainosi rolėmis, o kartais tampa ir savo charakterio antiteze. Kalbant apie kūrinio pavadinimą, *Rondo...* todėl, kad kiekvienas elementas, tema ir charakteris vis grįžta, o žodis *toccata* nurodo į tokatinio judėjimo tékmę; šios dvi muzikinės medžiagos sukuria keletą kūrinio polių. Kompozicija yra tarytum *beethoveniška* utopija, kaip tai nurodo pavadinimo aliuzija į „Mènesienos“ sonatą, o taip pat ir šiuolaikinė Beethoveno charakterio reprezentacija.

WATERS-REFLECTIONS-HAIKU

Objektų atspindžiai vandens paviršiuje... sulig kiekvienu judesiui išsikreipianti jų forma sukrinta į *haiku* eilutes... jas prikalu prie sienos, kuri pamažu virsta slegiančiu burdonu – dar nesuvokta istorija, savo gaudesys skandinančia mirusių dievų sąskambius... visa tai sutalpinama į šviesos ir Jūros bangų suformuotus kontūrus...

THE MIRRORS ROOM

Įsivaizduok, kad esi veidrodžiu pilname kambaryje: viskas taip ryšku ir trapu. Viskas atispindi, net ir mažiausias judesys iškart atkartoamas. Vos jauti ribą tarp tikrovės ir iluzijos, triukšmo ir garso, vaizdo ir jo atvaizdo. Realybė ir fantazija susilieja nenuspėjamuoju iškraipymuose, o bet kokie atramos taškai nebetenkta prasmės. „The Mirrors Room“ („Veidrodžių kambarys“) – tai sinestetinis potyris, kuriame muzika nukelia klausytojus už psichės ir fiziškumo ribų.

BALTIC TRIBES (RENAISSANCE OF LITH)

Kompozicija „Baltic Tribes (Renaissance of Lith)“ („Baltų gentys (Lithos renesansas)“) simbolizuoja lietuvių tautos, Europos istorijoje švytinčios kaip brangakmenis (senovės graikų kalba lithos – akmuo), jėgą, stiprybę ir veržlumą. Tai odė laisvės kovų aukoms ir aukštiesiems jų idealams.

Kiekvieno iškilaus žmogaus antkapis yra visur; jo vardas išlieka žmonių širdyse ir atmintyje, o ne įrašuose ar monumentuose; tokų žmonių atmintis išsaugoma ne tik tévynėje, bet ir už jos ribų. Ypatingą drąsa parodę didvyriai turi būti apdovanoti taip pat iškilai, nes, išlaisvinę šalį, ją paliko ateities kartoms.
Mes Negalime Pamiršti, mes TURIME NEPAMIRŠTI...

RYTHMS DROWNED IN DREAMS

Šio kūrinio pagrindą sudaro poliritminės struktūros, įkvėptos sudėtingo pietų Indijos klasikinės muzikos perkusijos vokalizavimo meno *konnakol*. „Rhythms Drowned in Dreams“ („Ritmas, paskendės sapnuose“) galima suvokti kaip fraktalų arką, kurios visose dalyse – dažniausiai inicijuojamose aiškaus impulso – atispindi visuminė kūrinio forma. Kūrinyje kontrapunktiškai bangoja ritmo intensyvumo pokyčiai; pasiekę kulminaciją, ritminiai piešiniai ima rimiti, vis labiau ir labiau toldami, tirpdami, gėsdami kaip išnyti iš stantis sa p n . . .

CHANGE

Kompozicija „Change“ („Virsmas“) kalba apie mūsų poreikį būti suprastiems kitų žmonių. Pirmoje dalyje iškeliamą buvimo draugėje ir tarpusavio supratimo tema. Antroji dalis šią vienybę ardo: netiketai iškielę „lyderis“ yra nuolat pertraukiamas ir, norėdamas būti išgirstas, „kalba“ vis garsiau ir garsiau. Trečioji dalis pristato dar vieną revoliuciją: noras, kad visi būtų lygūs, virsta chaosu. Destrukcija sukuria naują tiesą, naują realybę. Paskutinėje dalyje pasigirsta dar negirdėtas, drąsus balsas kuris visus užburia, užvaldo ir tarsi užkratas plinta darnos siekiančioje bendruomenėje.

THE MYTH OF DEREMOT-BELEL

Šj kūrinj parašiau karantino metu. Tada, turėdamas daugiau laisvo laiko, ēmiau vaizduotėje kurti pasaulį, tautą ir mitą. Pasaulį, kuriame dievybės yra istorinės figūros; tautą, kuri kaip įrankį ir ginklą pasitelkia magiją. Tai tapo mano kompozicijos pamatu. Savo muzika paprasčiausiai norėjau sukelti nuostabą, kylančią susidūrus su mistiškumu bei magija, ir susižavėjimą, įkvėptą nežinomų senovės dievų.